REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiune Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nur. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Golberger. Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
Prețul inserțiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Dumineca 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 38. Brașov, Dumineca 17 Februarie (1 Martie). 1908.

Mărgineni și Lisa....

Cetitorul atent va fi observat deja, cetind titlul acestui articol, că e vorba de comunele Mărgineni și Lisa, de cari s'a făcut amintire zilele aceste în foaia noastră. Sunt două dintre cele unsprezece comune din confiniul militar transilvănean de odinioară, ce purta numele de regimentul I. de grăniceri români, despre cari am adus vestea dureroasă din numărul penultim al foaiei noastre.

Aceste două nume ne reamintesc pe un Român cu inima mare, unul dintre cei mai capabili și viteji oșteni ai Majestății Sale, pe fericitul colonel David baron Urs, care, ca nobil ce era, purta predicatul „de Margina“, după comuna sa natală Mărgineni, și ne aduc aminte totdeodată de strălucita faptă războinică a lui Urs, care, judecată după merit, îl așează în șirul gloriosilor comandanți ai armatei împărătești, cari în timpuri viforoase de războiu au condus steagul ei la învingere. Aceasta faptă eroică militară ni-o reamintește numele comunei Lisa din acelaș confiniu ardelenesc, nume ce n'are nimic comun cu numele cetății Lissa dela coasta Dalmației, — care, de când cu învingerea armatei și a flotei austriace dela 1866 în războiul cu Italienii, a devenit istoric — afară de comunitatea de origine, de rassă și de limbă, ce unește poporul român dela noi cu poporațiunea italiană dela acel litoral.

Despre învingerea dela Lissa pe uscat și pe mare a scris colonelul din armata noastră comună, Francisc Rieger, într'o biografie ridicată memoriei colonelului Baron Urs*), între altele:

„Dacă lucrurile au ajuns acolo, ca viceadmiralul Tegetthoff, cu forța sa intactă navală, să dea peste o flotă care a intrat în acțiune în cele mai rele condițiuni, acesta este meritul apărătorilor din Lissa, al căror comandant a fost colonelul Baron Urs, apărători cari au cauzat inimicului atâtea pagube, încât mai nici un bastiment italian nu era cu totul nevătămat... Partea apărătorilor la victoria dela Lissa este deci estraordinară și istoria cu numele Tegethoff va scrie în acelaș timp și numele Urs“...

Ei bine! acest Urs, urmașul vitejilor grăniceri români din Ardeal, dupăce dezgustat și mâhnit de multe ce le-a întâmpinat, s'a retras din armată, a avut un singur dor mare: să ridice și să ducă la prosperare și înflorire școalele române din ținutul său natal. Iată ce zice acelaș colonel ces. și reg. Rieger, în privința aceasta despre Baron Urs:

„...Cu toată fapta sa glorioasă comandantul insulei întărite, pe care il decoră Maj. Sa cu coroana de fier cl. II, se retrase în Februarie 1867 iarăș la pensie și prin strălucitul său fapt dela Lissa încheiă pentru totdeauna cariera sa militară. Următorii 30 de ani ai vieții sale îi consacră el cu totul pentru ridicarea învățământului școlar în ținutul regimentului de grăniceri români de odinioară din care însuși făcuse parte până la 1850.“

Vorbind de activitatea estraordinară a lui Urs pe acest teren, Rieger spune: „Urs a înmulțit și ridicat școalele grănițerești, a construit și arangiat clădiri corăspunzătoare, a căutat și a găsit învățători harnici, i-a condus, dirigeat și supraveghiat, a fost un superior sever dar drept. In toți anii vizita școalele, esamina pe elevi, inspecta pe învățători și pe învățătoare, lăuda sau dojenia după merit și să nizuia totdeauna a nimeri adevărul... era un afabil și plăcut filantrop și prietin al conaționalilor săi în viața socială. El dăruia pe copiii cei mai sârguitori, ajuta pe părinții sau familie celor lipsiți, chema pe cei mai deaproape pe la casa sa, pe cei mai depărtați la masa sa ori unde i-ar fi întâlnit. O deosebită plăcere avea când după terminarea unei inspecții putea să ospăteze pe directorii și învățătorii de școală la masa sa gătită în restaurantul comunei“...

Este adeseori un mare bine pe lume că omul nu trăește peste limita vieței sale, pe care o numim ceasul din urmă. Căci de ar fi trăit baronul Urs până în ziua de azi ar fi fost de sigur cea mai nenorocită ființă pe acest glob al mizeriilor omenești. Și dacă ar putea străbate până la el vestea despre atentatul, ce-l plănuesc micii despoți ai țărei Făgărașului, vrând să stângă viața românească a acelor școli, de care el a grijit și pentru cari s'a jertfit treizeci de ani în firma credință și speranță că le va putea salva de peire, — s'ar întoarce de sigur de trei ori în mormântul său.

Tot așa ziceau cronicarii zillei, că s'ar fi întâmplat și cu bravul și eminentul general Doda, dacă ursita lui n'ar fi avut milă să-l răpească dintre cei vii înainte de a vedea tristele isprăvi de azi ale grănițerilor săi Severineni!

Acei inimoși și mari români plutesc azi în sferele păcii neturburate.... dar cei ce trăiesc azi, și asupra cărora a trecut datoria, grija de a apăra neamul și mărgăritarele culturii lui, ce fac ei, ce cred și simt ei și cum vor ei, să-și împace conștiința în fața încercărei de atentat nemernice a cârmuitorilor dela Făgăraș?

*) „Oberst br. Urs de Margina bei Solferino und Lissa“. (Oesterreichische militärische Zeitschrift Tom. II. 2. broșura pe luna Maiu 1898.)

Acțiunea lui Kristoffy pentru votul universal. »N. P. Journal« află, că pe ziua de 7 Martie a. c., va fi convocat la Budapesta un *congres regnicolar al partidului radical.* Pentru acest congres s'au trimis 1200 de învitări după nume, iar la întrunirea lui va lua cuvântul fostul ministru de interne Kristoffy. El va declara, că cei doi ani pe cari s'a crezut dator a-i petrece în tăcere și în pasivitate, s'au terminat fără ca votul universal să fie realizat. Tocmai de aceea el s'a decis a intra earăși în activitate și a se pune în fruntea unei acțiuni pornite în toată țara, în interesul celei mai grabnice realizări a votului universal.

In consfătuirea partidului constituțional de alaltăieri secretatul în ministeriul de interne, contele *Hadik*, a declarat, că nici dânsul dar nici ministrul Andrassy nu se lasă conduși în ce privește administrația interioară a țărli de puncte de vedere de partid. Astfel de suspicionări dovedesc un simptom îngrozitor de lipsă de conștiință politică.

Alegerile pentru dieta Croației au decurs în prima zi, după părerea unanimă a ziarelor, în cea mai deplină ordine. O mică încăierare s'a întâmplat numai în localitatea Biskutee, între starceviciani și coaliționiști și o demonstrație neînsemnată în Agram. Rezultatul primei zile *constitue pentru banul Rauch o înfrângere complectă pe întreaga linie.* Dintre membrii guvernului, cari toți și-au pus candidatura, n'a obținut nici unul vre-un mandat, ba unii dintre ei au rămas într'o minoritate rușinoasă, deși le-a stat la dispoziție întreg aparatul administrativ.

Rezultatul alegerilor din prima zi este următorul: au fost aleși 19 Starcevicieni, 23 coaliționiști, 2 membri ai partidului țărănesc, 2 Sârbi radicali, 3 membrii ai partidului constituțional și 1 Starcevician independent. In 6 cercuri s'a declarat balotagiu.

Spiritele se calmează....

Imblânzirea aderenților lui Hollo. — Discursul lui Apponyi.

Evenimentele zilei de alaltăeri au fost cunoscutele pour-parle-uri din culoarele camerei și vorbirea ministrului Apponyi în favorul proiectului revizuirei regulamentului.

Gruparea Hollo, care până eri alaltăeri căuta să submineze prin conventicule și atacuri de ziare posiția lui Andrassy și a celorlalți șefi ai coaliției — a tras coada între picioare și s'a dat plainică. De o secesiune în partidul independist sau chiar de obstruarea proiectului revisuirei din partea aderenților lui Hollo, nu mai poate fi deocamdată vorba. Pretensiunile sovinștilor nemulțumiți s'au redus aproape la zero: restrângerea cercului de influință al președintelui camerei și o reducere moderată a duratei ședințelor, lucruri pe cari le-au pus de altfel în vedere cu câteva zile mai 'nainte și Andrassy, Kossuth etc.

S'a încheiat prin urmare un nou armistițiu. Până când — vom vedea.

*

Din discursul lui Apponyi reținem următoarele părți:

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Cronica artistică.

Al 11-lea concert simfonic.

București, 11 Februarie 1908.

Concertul simfonic de Dumineca trecută e deschis prin uvertura *Eleonore* Nr. 1 op. 138 de Betthoven, revăzută de maestru în ultima periodă a evoluției geniului său. Numele acestei uverturi este al *Eleonorei de Breuning*, pentru care maestrul avea un cult deosebit și în a cărei familie se pătrunse Beethoven de lirismul capo d'operilor lui Goethe, de idealismul divinului Platone și de farmecul Odyssei lui Omer. Nu rămâne nici o îndoială, că toate aceste capo d'opere, ce se citeau regulat în castelul Breuning, unde Bethoven era maestru de piano, găsiră un puternic echo în sufletul genialului compozitor, deschizându-i noi orizonturi și servindu-i ca mediu de ispirații. Astfel în uvertura »*Creațiunile lui Prometheus*« se inspiră Beethoven din drama lui Eschyl, în uvertura „*Egmont*“ din tragedia lui *Goethe* și în Simfonia cu cor, punctul culminant al muzicei simfonice, completează el prin sunete himnul lui *Schiller* »*an die Freude.*« — Aureola de gingășie îngerească, în care vedea pe Eleonora de Breuning »copila cu ochii albaștri și păr blond«, sentimentele de adâncă recunoștință ce-i purta pentru bunătatea nemărginită ce-i arătase totdeauna, făcu pe Beethoven să prelucreze de 3 ori uvertura aceasta pretinzând pare că geniului său fecund o lucrare cât mai perfectă.

Și toate cele 3 prelucrări au rămas și vor rămânea perpetue modele de structură orchestrală.

Andante con moto continuat în crescendo cu *Alegro con brio*, cu care începe uvertura, e o minune atât ca factură orchestrală cât și ca limpezime a expresiunei.

In *Adagio ma non troppo*, partea a doua a uverturei, geniul betovenian ne apare în toată Majestatea lui prin pianissimile stacato, prin modulațiunile neprevăzute, cari se nasc în jurul unuia și aceluiaș motiv. Ar fi de dorit ca pe programele concertelor simfonice să figureze cât mai des ceva din neasămuitele capo d'opere ale genialului Beethoven; și aceasta atât din punct de vedere al esteticei cât și din punct de vedere educativ, educațiunea muzicală a publicului fiind principalul țel al creării acestei orchestre, și fiind știut că în muzică în pictură, precum și în literatura estetică o educații serioasă nu se poate obține decât prin studiarea maeștrilor clasici.

In partea 2-a a concertului se execută simfonia în mi minor a compozitorului ceh Dvorah*), întitulută *Aus der neuen Welt* — Dvorah, compozitorul operei Wanda, căruia universitatea din Cambrigde i-a oferit titlul de doctor în muzică pentru valoarea rapsodiilor sale, culege motive populare din lumea lui cea nouă și plămădindu-le în vasta-i inteligență muzicală le întrupează în chip magistral în formele unei celebre simfonii. In *Largo* partea 2-a a simfoniei cu dulci motive câmpenești la clarinetto, cu răspunsuri duioase de violoncel, simfonia atinge apogeul ei.

Iu partea finală, *Allegro con fuoco*, Dvorah dovedește multă ingeniozitate prin modulațiunea în cele 4 tonalități succesive ale aceluiași motiv încredințat viollei, motivul conducător îl posedă instrumentele de alamă, și e susținut de violinele secunde, care-l împrumută pentru câteva măsuri instrumentelor de coarde, pentru a-l înapoia iarăși instrumentelor de alamă. De regretat a fost, că corneta à piston, care joacă un rol principal în acest Allegro, s'a prezentat destul de slab.

*) pronunță Dvorjac.

In partea III-a a concertului d-șoara Else Gutheim, pianistă din Düsseldorf, a executat »Variațiuni Simfonice« pentru piano și orchestră de *César Frank*. Publicul nostru e condus adesea de prejudițiul, că tot ceeace poartă emblema străinătății trebue să fie neapărat bun; și mențiunea pe program, că a venit din Düsseldorf, are aerul dea impune cu oarecare pedanterie capacitatea muzicală a executantei César Erank, compozitorul celebrelor *oratorios*[1]) și al mult apreciatei poeme simfonice *Redemption*, este o puternică personalitate în școala muzicală modernă din Franța, și purtătorul victorios al marelui *Prix de Rome*. In mânile d-rei Gutheim, Frank pierde multe din remarcabilele lui calități.

Pasagii întregi au fost executate șters din cauza lipsei unei technice de fond; prea puțină forță, al cărei efect a fost eclipsarea clavirului, ce avea rolul principal, de către orchestră; în schimb avea oarecare delicatețe de *touché*, calitate care n'a putut complecta lipsurile unei interpretări artistice.

1) Oratoriu. Gen de muzică special cu text ce are ca subiect o legendă biblică.

»Modificarea definitivă a regulamentului camerei o vom face-o în legătură cu reforma electorală. Să fim însă cu luare aminte, ca să nu între cumva în vigoare legea electorală, creată pe base largi, fără ca să între totodată în vigoare şi reforma regulamentului camerei. Acum se ia numai o disposiţiune temporară, care are valoare numai pentru dieta actuală. Fiecare ştie pentru ce voim să facem aceasta. Motivul unic e, că — până vor întra în şanţurile constituţiei nouăle pături, până când nu ne vom putea face o ideie clară despre modul cum se va forma în viitor naţiunea şi representaţa ei, cu un cuvânt până când nu vom fi resolvat lucrările de transiţie — avem să luăm şi să esecutăm importante disposiţiuni, cari au de ţintă numai şi numai consolidarea naţiunei. Vedem doar şi acuma, că esecutarea acestor măsuri se lovesc de piedeci neînvingibile şi în actualul parlament«.

La imputarea ce s'a adus guvernului, că prin revizuirea proiectată voeşte să treacă mai uşor prin cameră urcarea contingentului de recruţi, Apponyi observă, că ţine prea mult la trecutul său şi demnitatea sa, ca să reflecteze la astfel de observări neserioase.

Apponyi vorbeşte apoi pe larg despre necesitatea revizuirei plănuite şi ajunge la conclusiunea, că revizuirea urmăreşte scopul de a potenţa (?) capabilitatea de muncă şi puterea creatoare a parlamentului.

Ministrul Apponyi a atins în treacăt şi *chestiunea reformei electorale.*

»Am observat, a zis Apponyi, în cercul colegilor mei deputaţi o nelinişte oareşcare, când stimatul meu prietin, d-nul ministru de interne, vorbind despre urmările votului universal, a zis că vor intra în această Cameră şi astfel de factori, cari stau pe baza internaţionalismului sau cari pun interesele lor specifice peste interesele mari generale naţionale.(Strigăte din stânga: *Adevărat!* Mare zgomot). De repeţiteori am spus şi susţinem şi acuma, *că vom recomanda Camerei numai o astfel de reformă electorală, care asigurează necondiţionat interesele naţionale.* (Aprobări vii). Dacă însă nu voim să operăm cu minciuni, nu putem realiza aceasta reformă, fără ca să nu netezim (?) drumul pe sama acelor elemente, cari de fapt se află în ţară. Aceasta stă în legătură cu noţiunea de libertate şi aceasta e corect. Cei ce trăesc în această ţară, să nu se ascundă, ci să se prezinte aici în forum (*Aprobări*). Trebue să ne îngrijim numai, ca aceste elemente să nu preponddereze. *Situaţia naţiunei maghiare sau, se zicem, a maghiarimei în parlamentul ungar nu va mai fi atât de comodă, ca pe timpul când o parte a naţionalităţilor s'a retras în pasivitate şi când aveam de lucru cu un număr mai mic de alegători, cu cari puteam pacla în unele cercuri şi pe cari îi puteam câştiga cu fel de fel de mijloace.* Noi nu voim să-i eschidem, ci noi dorim, ceea ce nu va trage nimeni la îndoială (Doamne fereşte! Nota cul.) o adevărată reprezentanţă a poporului«.

Conferenţa oraşelor din Ungaria

în cestiunea contribuţiunei.

Faţă cu proiectul de reformă a contribuţiunei, ce l'a adus ministrul de finanţe Dr. Wekerle, oraşele vor lua poziţie. Spre scopul acesta s'a ţinut în Budapesta o mare conferinţă a delegaţilor oraşelor, — primarii fiecărui oraş provincial, deputţia dietali, reprezentanţi a numeroase municipii, delegaţi a mai multor camere industriale şi comerciale, a multor corporaţiuni şi reuniuni comerciale şi industriale.

Conferenţa s'a ţinut sub prezidiul primarului din Budapesta Dr. Stefan Barczy. Conferinţa a ridicat proteste contra reformei intenţionate de guvern a contribuţiunilor ţărei. Şi reprezentanţii oraşelor provinciale se plâng, ca şi ceilalţi representanţi în conferinţă, şi anume în sensul resoluţiunei luate de capitala Budapesta, mai adăugând, că reforma plănuită e păgubitoare chiar pentru poporaţiunea agricolă a Ungariei.

Este de însemnat, că scopul întrunirei acestei conferenţe este să se proclame solidaritatea oraşelor în ori-ce privinţă.

Consilierul magistratual Dr. Th. Body comunică resoluţiunea capitalei Budapesta relativă la cestiune, şi între altele zice: Proiectul de reformă a contribuţiunei nu realisează scopul mărturisit de guvern: *de a uşura clasele mai sărace* ale poporului si de a supune la mai grele contribuţiuni de venit proporţional pe celelalte clase de cetăţeni.

Relevându-se pe larg tot soiul de gravamine relative la diferitele specie de contribuţiune, conferinţa decide: să se elaboreze un memoriu detailat şi temeinic, care să se aştearnă guvernului şi totodată şi camerei,

La discusiune au luat parte între alţii Dr. Roland Hegedüs şi deputaţii dietali Kmety şi Polonyi.

Dupăce s'au desbătut punctele mai însemnate ale memoriului intenţionat, primarul, preşedintele conferinţei, închide şedinţa, poftind pe membrii ei a se interesa de aceasta cestiune şi în viitor şi anume doreşte ca întrunirea să se repeteze în proximul an chiar în interesul oraşelor.

Salon de convorbiri.

Onorată Redacţiune!

Ideia sulevată în causa susţinerei şcoalelor confesionale mă îndeamnă şi pe mine să fac amintire despre un lucru, care nu de mult s'a întâmplat în două comune aproape de Zlagna.

Acest lucru cred, că s'a întâmplat şi în alt loc, dar par'că nu-mi vine a crede, ca şi acolo să se fi întâmplat tot sub condiţiuni ca aici. Anume în comunele Trimpoele, Valea Dosului, comitetele bisericeşti au luat laudabila hotărâre, ca şi pe viitor să-şi susţină şcoala şi să-şi ţină învăţător cu salar cum îl cere legea Apponyi. Până aci toate ar fi bune şi de laudă, însă trebue să admir abnegaţiunea şi însufleţirea poporului, care de fapt se luptă mai mult pentru limbă şi lege, decât pentru viaţă.

Aceste comune fiind comune de munte au un hotar mic şi rău productiv. Cei mai buni economi, mai ales în anii aceşti din urmă, au fost siliţi să-şi cumpere bucate, dar apoi ceilalţi, cari iarna-vara trăesc numai din cumpărat. Isvoară de câştig puţine; prăsitul vitelor ce mai este, dar şi acestea cu amar se cresc, când bietul ţăran trebue să iee umbra în arândă dela erar, ca vara în căldurile mari să-şi poată adăposti vituţa la umbra fagului, căci de nu vine gornicul şi pozna-i gata.

Comunele avere nu au. Locuitorii plătesc darea de stat arunc comunal, aruncul pădurilor, aruncul comitatului, aruncul învăţătorului, sidoxia, darea preotului şi altele mai ştie sfântul, de care te şi îngrozeşti — atâtea sunt.

Pot zice, că fiecare locuitor, care o căsuţă şi o grădiniţă, plăteşte azi după darea dreaptă, ce-i vine după acestea încă 120—160 la sută alte aruncuri.

Lângă acestea mai pune anual încă alte necazuri ce mai are bietul ţăran, mai o gloabă pentru vre-o capră, căci doamne blăstămate-s pe aici caprele, — mai un procent după vr'un mort, mai are la casă vr'un ospăţ sau vre-o pomeană şi Doamne la de acestea Românul nostru cu toată sărăcia lui risipitor mai este; îşi vinde ce are la casă ori scoate bani pe camătă numai »să nu rămâie de ruşine«. Azi ce pri veşte băeşitul, am ajuns mai rău decât cum zice cântecul: »Munţii noştri aur poartă noi umblăm din poartă în poartă«.

Dar văd că prea m'am abătut dela obiect. E vorba, că aceste două comune au hotărât susţinerea şcoalelor lor confesionale după legea nouă. Eu nu cred însă că vor fi ele în stare a-şi suporta sarcinele nouă.

Deoarece de unde nu-i, nici bunul Dumnezeu nu ia. De aceea sunt şi eu de părerea celor ce au scris în obiectul acesta în »Gaz. Tr.«, ca să se înceapă lucrul de pe acum pe toate terenele şi cu deosebire băncile să fie razimul. Acolo, unde până acum nu s'a făcut — şi Doamne în puţine locuri s'a făcut — să se pună bază la fonduri pentru salarizarea învăţătorilor, căci cu repartiţia nu se va ferici nici un învăţător. Mai este câte-o comună de mai are câte un loc de grâu, de fân, sau vre-o pădurice, să se dea în arândă mai cu preţ la vr'un poporean mai cu dare de mână; pădurea — înţeleg părul — lemnul — să-o valorizeze şi banii să fie depuşi pentru creşterea fondului.

Cred, că nu numai băncile şi acţionarii vor fi cari vor sări în ajutorul şcoalelor, ci tot insul, fie cărturar sau plugar, care este fiu credincios al naţiunii sale, va jertfi din al său după putinţă pentru a scăpa şcoalele noastre.

Cei chemaţi să se pună la muncă şi mulţimea le va urma!

Niţă lui Iuon.

ŞTIRILE ZILEI.

— 16 Februarie v.

Goană contra tricolorului. Ni-se comunică un cas ce numai la noi se poate întâmpla. Zilele trecute s'a înmormântat d-na Olga Hertel, fiica profesorului Iuliu Römer din Braşov. A fost o înmormântare mare şi frumoasă. Din acest prilej dureros au sosit din diferite părţi ale ţării condolenţe şi cununi în semn de doliu pentru prea de timpuriu decedata. Intre număroasele cununi depuse pe cosciug a fost şi una trimisă din partea unei familii din România, împodobită cu treicolorul regatului. Organului poliţiei, chemat să susţină la astfel de ocasiuni ordinea, i-au fost însă colorile nevinovate un spin în ochi şi fără a ţine cont de doliul profund al familiei şi a mulţimei ce venise, să conducă la ultimul lăcaş pe răposata, — *a confiscat tricolorul regatului vecin ce atârna de cunună*, când a pornit conductul.

Isprăvuri de aceste s'au mai întâmplat aici. Ne aducem aminte că chiar în locuinţa mortului, până când încă nu era mişcat din loc, a fost confiscată o cunună tricoloră venită tot din România. N'a fost atunci cruţat nici sanctuarul locuinţei mortului. Aceasta s'a întâmplat la înmormântarea bancherului Constantin Steriu. Deosebirea nu e mare. Cazul s'a repetat acum cu toate că de atunci am întrat în veacul al douăzecelea. Barbarie atunci, barbarie acum! Trist este însă că unele organe ale poliţiei din acest oraş, vechiu centru de cultură german şi român, se pretează la asemenea năzdrăvănii.

Alegere de protopresbiter. La alegerea de protopresbiter pentru tractul Haţegului, săvârşită Joi, a întrunit d-l Dr. Cornel *Popescu*, paroh în Deva, 61 voturi, şi Ioan Popovici paroch în Ghelmar, 4 voturi.

Formarea de tovărăşii săteşti. D-nul Vas. C. *Osvadă* întemeietorul »Centralei Tovărăşiilor« săteşti la noi, scrie »Libertatea«, va pleca în zilele acestea, însoţit şi de alţi amici dela Orăştie ai mişcării economice pornite pentru formarea de tovărăşii săteşti, — să facă apostolie şi cu graiul viu pentru cele două aşezăminte economice înfiinţate la Orăştie: Centrala şi Asigurarea vitelor. Dumineca viitoare, în 8 Martie n. va avea loc întâia adunare de acest fel la Sebeşul-săsesc, la oarele $1^1/_2$ d. m. în o sală a şcoalei sau alt loc potrivit. Vor eşi din partea »Centralei« şi a »Asigurării vitelor« d-nii Vasile C. Osvadă şi pr. Ioan Moţa, poate şi alţii, ţinând poporului ce se va aduna, prelegeri asupra celor două aşezăminte înfiinţate spre folosul lui şi dând toate lămuririle de lipsă despre ele.

Cununie. D-şoara Maria *Negură* şi d-l Vasilie *Călugăr*, sergent-major în regimentul de inf. 50, ne anunţă cununia lor, care se va celebra Dumineca în 1 Martie st. n. a. c. în biserica sf. Adormiri din Braşovul-vechiu.

Pentru masa studenţilor români din Braşov au dăruit d-l George *Stroie* din Ploeşti în amintirea fratelui său *Eremie Stroie* fost elev în clasa a V-a gimnazială suma de 20 cor. — Cu lista de contribuire (colectant Iancu *Conciatu* cl. II. com.) au întrat următoarele contribuiri: Cassa de păstrare »Nera«, cor. 25. Daniel Pistrilă, cor. 2., N. N. 40 bani. Nicolae Popişti, c. 1. I. Moldovan, cor. 5. Vuc Buhoiu, cor. 1. Isaia Iovescu, cor. 1. Mateiu Baba, cor. 1. Dr. S. Vladone, cor. 6. Nicolae Olariu, cor. 1. Daniil Verendean, cor. 1·20. Păun Licareţiu, 80 bani. George Straiu, 40 bani. Roman Chetrinescu, cor. 1. Mihail Andreiu, cor. 1. Aurel Simtion, cor. 1. *Total: 48 cor. 80 bani.*

Primească generoşii donatori cele mai călduroase mulţămite. — *Direcţiunea gimnaziului gr. or. român din Braşov.*

Serată Wagner. Societatea filarmonică din Braşov aranjează în 12 Martie n. o serată wagneriană. Se vor executa ouvertura operei »Der fliegende Holländer«, scene din opera »Parsifal« şi de încheiere »Einzug der Gäste auf der Wartburg«.

Pentru ţăranii din Ugra. Mâne la oarele 2 p. m., se va da în sala Teatrului Naţional din Iaşi un mare festival naţional, pentru ajutorarea ţăranilor condamnaţi din Ugra, cu binevoitorul concurs al d-nelor Sofia Teodoreanu şi E. Momuleanu, a d-rei Anicuţa Cârjă şi al d-lor N. Iorga, T. T. Burada, Caudella, It. Vlăduţu, I. Profir şi Al. Zirra.

Numire. Tribunalul regesc din Bistriţa a numit pentru reionul său interpret sta-

---

Dar suita *Peer Gynt*[1]) Nr. 2 a luceafărului norvegian *Edvard Grieg*, vine să schimbe impresia produsă de slaba executare la clavir, creând o atmosferă ce se apropie de sferele îndepărtate ale muzicei beethoveniane.

Peer Gynt e eroul naţional al mitologiei norvegiane, un rege legendar, care, rătăcit la vânătoare cu suita sa, ajunge la un ţărm stâncos de mare, acoperit cu păduri seculare. Aci rămâne uimit la vederea Solvejgei[2]), personificarea frumuseţii la Norvegieni, care rezimată de-o stâncă şi privind visătoare în zarea depărtată, aşteaptă pe tată-său, bătrânul pescar plecat cu barca în largul mărei la pescuit. Speriată de sgomotul neobişnuit al trompetelor vânătoreşti, Solvejga vrea să fugă, dar e reţinută de rege, care fermecat de privirea ochilor ei atât de expresivi, de nobleţea ce transpiră din toată făptura ei, o răpeşte pentru a o face regină.

Acest mit prezintă oarecare analogie cu acel din mitologia celtică, în care Lohengrin răpeşte pe frumoasa Elsa de Brabant, tratat în formele neperitoare ale dramei muzicale *Lohengrin* de Richard Wagner.

In partea primă a suitii Peer Gynt, întitulată »Răpirea miresei« ţipetele desperate ale fecioarei ce se vede depărtată pentru totdeauna de tatăl său, de coliba în care crescuse, sunt redate cu multă plasticitate la instrumentele de alamă într'un crescendo brusc, şi ne prezintă pe Grieg ca un colorist de cea mai înaltă valoare muzicală.

Partea II-a e un »Dans arab« o piesă caracteristică scrisă în *Allegretto vivace*, care începe în terţe de piculină, susţinute cu multă originalitate în acompaniament de trianglu şi timpane, după care motivul se deslănţueşte la instrumentele de coarde, şi încetul cu încetul se pierde, dându-ţi impresia unei caravane ce se depărtează. Partea III-a e »Intoarcerea în patrie a lui Peer Gynt«, într'o noapte furtunoasă pe mare, scrisă în *fa minor Allegro molto agitato*, cu interesante efecte orchestrale onomatopeice. Dar partea sublimă în această suită e *„Cântecul Solvejgei“* în la minor.

Frumoasa pescăriţă răpită din sânul naturii, în care se desvoltase, despreţuind zidurile aurite ale castelului, în care sta închisă, în care soarele care odinioară scălda în razele sale părul ei negru, ondulat, căzut neregulat pe spate, abia-şi furişează câte o palidă rază, plânge reamintindu-şi de iubirea bătrânului ei tată, de stâncile pitoreşti acoperite cu brazi seculari, plânge de dorul luciului mărei, care o legănase de atâtea ori în barca lor veche şi scorburoasă, lăsând-o pradă dulcilor visări.

Intr'o unitate perfectă, cu o interpretare în adevăr artistică, violinele prime ne redau cu multă căldură într'un *andante* dureros, dorurile nostalgice ale principesei prizoniere, regretele unor timpuri de desăvârşită mulţumire sufletească ce apar în pragul amintirei într'o aureolă cu atât mai frumoasă cu cât au trecut pentru totdeauna.

Motivul melodic e atât de sugestiv, în cât transpune sufletul auditoriului în aceiaşi stare sufletească, ce a încercat-o maestrul în sublimele momente ale concepţiunei unui asemenea tezaur.

Din muzica lui Grieg reiasă însuşirile psichice şi etnice ale poporului său. Din faimosul concert pentru piano în *la minor* din duioasa suită *Holberg* din celebra sonată pentru *Cello*, din toate acele »Lieder« de cel mai desăvârşit lirism, răsare vioiciune, energie, curăţie sufletească, iubire pentru frumos şi o pasiune împinsă până la paroxism pentru fiinţele şi natura, în mijlocul căreia a trăit, care constitue o parte din »Eul« norvegianului şi cari sunt în trăsuri generale notele caracteristice ale bravului popor norvegian«.

Nicolae M. Strajan.

Leon Tolstoy.

Amintiri din copilărie.

Profesorul nostru Carol Ivanici.

(Fine.)

Une-ori, sătui de a mai alerga pe jos prin sala de mâncare, ne urcam în vârful degetelor şi ne apropiam încet ca să privim în clasă: Carol Ivanici era ca în totdeauna singur, pe scaunul său şi cetind una dintre cărţile favorite cu o expresie de pace şi solemnitate. Il surprindeam uneori fără să cetească: ochelarii alunecaseră spre vârful nasului încovoiat; ochii săi albaştrii, pe jumătate deschişi, priveau cu o

1) Pronunţă Pir Ghint.
2) Pronunţă Solvigai.

bil de limba germană şi română pe advocatul din Bistriţa Dr. Israel Scherf. Ferice de Bistriţeni şi de locuitorii ţinutului acestuia!

Victima automobilului princiar. Din Bucureşti se anunţă că starea copilului Ionel Dobrea, victima automobilului princiar, continuă a fi gravă. Din cauza loviturei puternice ce a primit în frunte, s'a produs o fractură a bazei craniului. Copilul se află într'o somnolenţă continuă şi are dese emoragii nasale şi faringiale. Cu toată starea gravă în care se află el, d-l prof. Dr. Toma Ionescu şi d-l Dr. Iacobovici au speranţe mari că copilul va scăpa cu viaţa. Principesa Maria a vizitat eri din nou pe copilul Ioan Dobrea. Lângă patul micului suferind se afla în momentul acela şi muma copilului, care de trei zile nu s'a despărţit decât câteva ore de pat. Principesa Maria s'a dus la nenorocita mumă şi strângându-i mâna a mângăiat'o pe faţă, spunându-i să aibă speranţe deoarece copilul se va face bine. Scena aceasta a mişcat pe medici şi pe toţi cei cari se aflau în sală. Principesa Maria a părăsit pe bolnav şi a anunţat că va veni şi astăzi. La plecare principesa a rugat stăruitor să fie avizată prin telefon cât mai des de starea copilului.

Distincţie. M. S. Regele Carol a conferit Excelenţei Sale d-lui George baron Vasilco, mareşal al ţării Bucovina, crucea mare a ordinului românesc »Steaua României«.

Timbre jubilare. Administraţia poştelor austriace a emis cu ocaziunea jubileului de 60 de ani a împăratului Francisc Iosif I. timbre speciale, cari circulă dela începutul anului 1908. După ce timbrele au fost împărţite birourilor de postă, s'a observat că nu convin, fiindcă se poate şterge de pe ele stampila postală. De aceea în scurt timp vor fi emise nuoi timbre jubilare.

Atac hoţesc în tren. In noaptea de 26 l. c. pe linia Przemyl—Neu—Zagora s'a comis un îndrăsneţ furt. Doi indivizi întrară într'un cupeu şi cu oare-care bunăvoinţă de gentilomi îmbătară pe un pasager cu rachiu preparat şi apoi fiind acesta ameţit îl jefuiră de-abinele. Dar ei nu se mulţumiră cu atâta, ci-l aruncară pe nenorocitul din cupeu, carele căzu în zăpadă, vezi bine, că se va fi trezit uşurat la pungă.

Contra masacrelor în Macedonia. Ambasadorul Germaniei la Londra, contele Wolff-Metternich, a declarat că Germania speră că cel puţin acum, marile puteri vor face demersuri serioase pe lângă Poartă, ca să pună capăt masacrelor din Macedonia.

Furtuni în Elveţia. Din Zürich se anunţă, că de trei zile sunt mari furtuni şi viscole în Elveţia. O lavină enormă s'a rostogolit la Clernith, distrugând multe acopereminte şi case. Mai multe sute de arbori au fost desrădăcinaţi şi purtaţi pe o distanţă de 20—30 metri. Pagubele sunt foarte mari. Asemenea accidente s'au întâmplat şi la Valice. Circulaţia este întreruptă în multe părţi,

In Cafeneaua Elité cântă începând de astăzi seara capela naţională din Budapesta sub conducerea faimosului primaş Bogár Vincze.

Avis. Mâne va fi deschisă în Braşov-Cetate numai farmacia d-lui Neustädter din Târgul Grâului.

Cugetări.

De Tolstoy.

Omul iubeşte nu pentru-că acesta este interesul său de a iubi pe cutare sau pe cutare, ci pentru-că iubirea este esenţa sufletului său, pentru-că el nu poate să nu iubească.

*

Precum o lumânare aprinde pe alta şi mii de lumânări se aprind, tot ast-fel o inimă aprinde pe alta şi mii de inimi se aprind.

*

Inainte de a face bine trebue să încetezi de a face rău.

*

Nu e măsură în facerea de bine.

Nu se poate zice: Cutare a făcut destul bine, altul mai puţin. Văduva, care dărueşte cel din urmă obol al său, dă mai mult decât bogatul care dărueşte milioane.

*

Fluviul cel mai abundent nu poate să adauge nici o picătură la un vas plin.

*

Cineva îţi va zice o vorbă urâtă. Nu-i răspunde şi are să roşească singur.

Spicuiri.

Episod din criza americană.

In Statele-Unite lupta devine tot mai crâncenă între patroni şi muncitori.

Asociaţia naţională a patronilor a format în acest scop un fond de un milion şi jumătate dolari (7,500,000 lei) pentru a putea purta cu succes timp de trei ani răsboiu împotriva *Uniunei muncei*, adecă a sindicatelor.

Se zice apoi că acest fond n'ar fi destinat să învingă corupând, ci luminând opinia publică asupra primejdiei sindicalismului muncitoresc.

Pressa americană însă e mai mult favorabilă muncitorilor şi e unanimă în a îndemna nu la luptă pe faţă între capitalul organizat şi braţele sindicalizate, ci la o înţelegere care să dea pe cât se poate fie-căruia ce i-se cuvine.

Din ale pressei.

Italia are 3330 publicaţii periodice (ziare, reviste etc.) Din acestea 134 apar zilnic. Organe clericale sunt 332; conservatoare 295 şi 260 socialiste.

In Germania în cifră rotundă se tipăresc 5500 periodice, în Franţa 2819, în Anglia 2500, în Austro-Uungaria 1200 (urmările libertăţilor de pressă şi a cauţiunilor straşnice ce se cer) şi numai 800 în marea Rusie. Elveţia are pe jumătate cât Rusia.

In limba românească, începând cu Bucureştii şi isprăvind cu Cleveland se tipăresc 565 publicaţii periodice. *M.*

Varietate.

Petru cel mare Ţarul Rusiei.

Nu este sentiment mai înălţător nici ambiţie mai îndreptăţită — după legea firească — decât încrederea în forţele proprii, în individualitatea sa. Ce nedescrisă bucurie sufletească, o liniştire tignită, să strecoară în internul nostru prin convingerea: eu sunt singurul meu razim, nu sunt avizat la nimenea, şi terenul pe care am păşit, nu se mişcă, ci e solid! el rezistă fără de frică.

Aşa va fi cugetat Petru cel mare, când s'a îmbrăcat într'o zi, în haine de muncitor, şi a lucrat necunoscut de nimenea întreaga zi, aşteptând în linişte, ca să-i vie rândul la plată, cu care şi-a cumpărat o jumătate de caş şi pâne şi cu acestea a mers la Catherina şi le-a pus pe masă, zicând: »Iată mănâncă! Acestea după Dumnezeu, numai mânilor mele le pot mulţămi; vezi, chiar de nu aş fi Ţarul, te-aş putea ţinea cu munca mânilor mele!«

Cine nu se simte ridicat în sufletul său, gândindu-se că şi-a eluptat prin propriile forţe dreptul de-a putea zice: »Nu este val, ce trece ca valul peste munca'mi rezistentă, ci este înălţarea sentimentului moral, care mi-a oţelit forţele, pentru a-mi fi eluptat acest drept, ca să pot călca cu mândrie pe pământul acesta, din care, deşi e numai praf, fac parte, însă fac parte cu judecată şi cu minte sănătoasă«.

(Lavaters Briefwechsel mit der Kaiserin von Russland, der Mutter Alexanders des I.)

trad. de *Ifigenia*.

ULTIME ŞTIRI.

Budapesta 29 Februarie. Primul orator în şedinţa de ieri a fost deputatul Dr. Aurel *Vlad*, care a vorbit contra proectului Nagy, arătând că prin el se servesc interesele majorităţei în dauna unor clase sociale. Dr. Vlad spune că se întronează un absolutism parlamentar. Naţionalităţile sunt gata să admită un proect de revizuire, în interesul naţiunei, nu însă un asemenea proect creiat pentru apăsarea minorităţei. Regulamentul nu poate fi o cauză pentru obstrucţionism, dar şovinismul, care caută să fie „întronat prin lege, trebue combătut. Guvernul coaliţionist, dacă a avut această intenţie dela început, de ce n'a declarat-o dela venirea sa. Vorbind de partidul naţionalităţilor şi de lealitatea lor îşi exprimă grija asupra reformei electorale şi spune că nu va vota decât reforma care va întroduce votul universal. Arată că regulamentul propus suprimă dreptul cuvântului în parlamentul ungar şi va împedica orice activitate rodnică. Propune de încheiere, ca să se exmită o comisiune parlamentară, care să elaboreze un nou proiect de revizuire. Dep. Dr. Vlad a vorbit aproape 3 oare.

După o scurtă vorbire, rostită de dep. conte *Wesselenyi* contra proiectului, a luat cuvântul dep. naţionalist slovac *Skicsak*, care acuză guvernul coaliţionist că calcă în picioare cea mai elementară morală politică prin acest proect. (Preşedintele il chiamă la ordine). Face o paralelă între proectul de acum şi cel din 18 Noembrie, citând discursurile contelui Apponyi, Tisza şi Andrassy. Vorbeşte de nevoia introducerii votului universal şi zice că un partid, care vine la putere lepădându-se de propriile sale principii, trebue să cadă. Se alătură la propunerea lui Vlad. După aceasta sedinţa s'a închis.

Budapesta, 29 Februarie. Comisiunea a IV-a verificătoare dietală a *verificat în şedinţa sa de eri mandatul dep. Dr. V. Lucaciu.*

Budapesta, 29 Februarie. Către sfârşitul şedinţei de eri a avut loc un incident interesant. Dep. slovac Skicsak vorbind despre *partidul naţionalităţilor*, mai mulţi kossuthişti au strigat că acest partid nu există. Dr. *Lucaciu* a strigat: Aici este! (Erau 15 dep. naţionalişti prezenţi). S'a produs atunci un sgomot, care a durat câteva minute.

Agram, 29 Febr. Resultatul general final al alegerilor dietale este următorul: Au fost aleşi 52 coaliţionişti, 24 Starceviciani, restul alte fracţiuni.

Paris, 29 Februarie. Se telegrafiază din Madrid că poliţia a descoperit o *conspiraţie pentru asasinarea regelui Alfons.* La o serbare, care a avut loc Sâmbătă, au fost arestaţi doi indivizi suspecţi cari căutau să se apropie prea mult de trăsura regală.

Teheran, 29 Februarie. *Un groasnic atentat s'a săvârşit eri încontra şachului Persiei.* Pe când şachul se plimba în automobil, s'au aruncat două bombe asupra vechiculului. *Zeci de persoane din suită cari se aflau în 2 automobile au fost ucise sau grav rănite.* Şoferul automobilului în care se afla şachul şi călăreţul care deschise cortegiul au fost ucişi. Şachul a scăpat neatins. Au-orităţile procedează cu cea mai mare energie.

Bibliografie.

Zilele trecute a apărut în editura librăriei Ciurcu manualul didactic „Fizică şi Chemie“ pertru şcoalele poporale lucrată pe baza noului plan ministerial de profesorii A. *Ciortea* şi T. L. *Blaga* cu 89 ilustraţiuni în text. Preţul 70 fileri.

In institutul de arte grafice Minerva a apărut „Zari senine“, poezii de *A. Mândru*, format octav mare pe 150 pagini, hârtie fină, preţul cor. 1.50 plus 10 bani porto.

Mihai Eminescu. „*Poezii*“, c'o notiţă biografică de Ioan Săndulescu. Ediţia II, complectată şi adăugită. Preţul 2 lei. Porto 10 bani.

Octavian Goga. „*Poezii*“, premiate de Academie. In Biblioteca pentru toţi sub numărul 286—287. Preţul 60 bani. Porto 5 bani.

Haralamb Lecca. „Femeea Indărătnică“, comedie în 5 acte, tradusă după Shakespeare. (In Biblioteca pentru toţi. No. 284, Preţul 30 bani. Porto 5 bani.

Vasile C. Osvadă. „Băncile populare din România“. Cu un adaus informativ. Preţul 1 coroană.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor respons.: Victor Branisce.

expresiune curioasă şi buzele lui surîdeau trist. In odaia tăcută nu se auzia decât sgomotul uniform al respiraţiunii lui şi tic-tacul ceasornicului.

Se întâmpla că nu-şi da seamă că eram acolo, iar eu rămâneam acolo la uşe şi mă gândeam: Bietul, bietul bătrân! Noi ceilalţi, copiii, noi suntem mulţi, noi ne jucăm, ne petrecem, iar el, el e singur şi nimenea nu-l giugiuleşte. Are dreptate când spune, că el e orfan. Şi povestea lui, cât e de grozavă! Imi amintesc, că odată a spus'o lui Kolia. E grozav să fi în situaţia lui. Mi-era aşa de milă, că mă duceam la el şi'i apucam mânile zicând: »Dragă Carol Ivanici!« Ii plăcea asta; întotdeauna mă mângăia şi se vedea că era mişcat.

Pe al doilea perete al clasei erau atârnate hârţi geografice aproape cu desăvârşire spintecate, dar lipite iar la loc de Carol Ivanici. Pe al treilea perete, în care se găsea şi uşa, erau atârnate de o parte două linii: una crestată toată, asta era a noastră, cealaltă nouă nouţă, a lui, care slujea mai mult să ne iuţească pe noi de cât să tragă linii. De cealaltă parte a uşii era o tablă neagră, pe care greşele noastre cele mari erau însemnate prin cercuri, iar cele mici prin cruci. La stânga tablei era unghiul, unde ne punea la pedeapsă în genunchi.

Cum îmi amintesc şi acum de acest unghiu! Imi aduc aminte de uşa sobei şi de uşiţa care era în uşa camerei şi sgomotul pe care-l făcea mişcându-se. Une-ori eram în unghiu de atâta vreme că simţeam durere la spate şi la genunchi. Imi ziceam atunci: »Carol Ivanici m'a uitat. El stă liniştit în fotoliul său moale şi-şi citeşte hidrostatica... Şi eu?« Apoi pentru a-l face să-şi aducă aminte de mine, deschideam şi închideam uşor de tot uşa de la sobă sau făceam să cadă molozul de pe zid. Dacă din întâmplare bucata era prea mare şi făcea un sgomot prea mare căzând, frica ce-o simţeam atunci era mai mare decât pedeapsa. Imi aruncam repede ochii spre Carol Ivanici: nu se mişca; îşi ţinea cartea şi avea aerul că nu băgase nimic de seamă.

In mijlocul odăii era o masă acoperită cu o muşama văpsită în negru, ale cărei găuri descopereau marginile mesei pline de crestături de briceag. Imprejurul măsuţei câte-va scăunele de lemn brut, lustruit de vreme. Al patrulea părete era ocupat de 3 ferestre. Iată vederea ce se arăta prin aceste ferestre. Drept de vale un drum din care cunoşteam fiecare făgaş şi iubeam fie-care pietricică. De cealaltă parte a drumului aleia de tei răriţi şi îngrădiţi, apoi livada mărginită de o parte de îngrăditura girezii, de altă parte cu pădurea, în fund de casa paznicului. Prin fereastra din dreapta se vedea un capăt al terasei pe care lumea de seamă şedea aşteptând masa. Să întâmpla să privesc într'acolo în vreme ce Carol Ivanici îmi corecta dictatul, şi să observ părul negru al mamei apoi un spate, şi să aud un sgomot amestecat, de voci şi de rîsete. Eram aşa de năcăjit, că nu puteam să fiu acolo, că mă gândeam: »Când voi fi mare n'am să mai fac lecţii; în loc să învăţ dialoguri nemţeşti, am să-mi trec toată vremea stând cu acei pe cari îi iubesc«. Năcazul meu se schimba în întristare şi rămâneam atât de absorbit (Dumnezeu ştie pentru ce şi la ce gândeam) că nu-l auzeam pe Carol Ivanici năcăjindu-se pentru greşelile mele de ortografie.

Carol Ivanici desbrăca halatul, lua o haină albastră, încreţită la umeri, îşi aşeza cravata în faţa oglinzii şi ne conducea jos să zicem bună-ziua mamii....

Trad. de M.

Cărți de rugăciunĭ.

Cărți de rugăciunĭ întocmite de protopresbiterul Calistrat *Coca*, cu aprobarea Consistoriului Archiepiscopesc ortodox oriental din Cernăuțĭ cuprinḑĕnd diferite rugăciunĭ: rugăciunea de sĕră, cătră d-l nostru Isus Christos, îngerul păzitor cântarea de laudă pentru sfânta Născĕtóre. Rugăciunile în ḑilele de peste sĕptĕmână. Liturgia de Dumineca. Acatistul bunei vestirĭ. Canóne. Rugăciunĭ de pregătire pentru mărturisire. Rugăciunile din sĕptĕmâna luminată. Rugăciunile din ḑiua Nascerei Domnului. Rugăciunĭ de cuprins felurit etc.

Tóte aceste cărțĭ sunt în diferite legăturĭ de la cele mai simple până la cele mai luxóse. Tóte însĕ sunt fórte frumóse și elegante. Prețul lor e felurit.

Carte de rugăciune de *Calistrat Cora* sunt cu: Cor. 1·40, 1·60, 1·80, 2·40, 2·60, 7·—, 8·40.

Laudu lui Dumnezeu: costă —·90, —·60, 1·80, 2·10, 2·65, 2·80, 3·10, 3·50

Cheia Raiului costă: —·75, 1·20, 1·40, 2·—, 3·50.

Versurile nascerei Domnului nostru Isus Christos, . . . —.12.

Visul Născĕtórei de D-ḑeu —.12.

Sonorul séu frumos rĕsunătórele plânso-cânturĭ la mormêntul Domnului nostru Isus Christos de Ucenescu, ... 24.—.

Epistolie a Domnului nostru Isus Christos, ce a trimis'o Dumneḑeu din ceriu, ... —.24

ANUNCIURI
(inserțiuni și recl.)

sunt a se adresa subscrisei administrațiuni. In casul publicării unui anunciu mai mult se odată se face scădĕmênt care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans."

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.